PARTİZAN

AVUKAT
NEBİL VARUY

DEMİRCİOĞLU'NA SAYGI

Vedat Demircioğlu işçi sınıfının davasına yüreği ile katılmış bir arkadaşımızdı. Canını bu yolda verdi. Anısı savaşımızın hızını ve gücünü artırıyor. O bir partizandı.

Vedat Demircioğlu; Atalayların, Battalların, Cantekinlerin, Taylanların, Aygünlerin ilkiydi. Mustafa Suphilerin günümüzdeki adıydı. O bir partizandı.

Vedat Demircioğlu alçakgönüllüydü, ağlamazdı, böbürlenmezdi. Mücadelemizin en zor günlerinde dahi ümitsizlik hastalığına tutulmamış bir partizandı.

Vedat Demircioğlu küçük iş, büyük iş, zor iş, kolay iş demezdi. Hiç bir işi küçümsemedi. Yenilgilerden yılmaz, yeni bir heyecanı her günün başında dünden, artırarak aktarırdı kendine. O bir partizandı.

"Her insan bir gün ölecektir, ama bütün ölüler aynı anlamı taşımazlar." Vedat Demircioğlu halk uğruna ölmenin yüce anlamını bize yeniden öğretiyor. Çünkü halkı uğruna öldü. Çünkü o bir partizandı.

Vedat Demircioğlu halkımızın düşmanlarına karşı en önde savaşanlardandı. Doğrunun, gerçeğin yayılması için çalışıyordu. Öz eleştiriden ve eleştiriden gelinmezdi. Çünkü yeri gerçeğin yanıydı. Çünkü o bir partizandı.

Vedat Demircioğlu emperyalizme karşı döğüştü. Faşizmin yumruğundan yılmadı. Yüce sosyalizm davası için yaşadı. Onun yüce bayrağını yere düşürmemek için öldü. Anısı devrime giden her adımda yüreğimizde büyüyecek. Yükselsin şehirlerde ve kırlarda, sınırlarımız içinde ve sınırlarımızın ötesinde yüce sosyalizmin bayrağı.

O bir partizandı. Anısına layık olalım...

ÇIKARKEN

Parti Üyelerine;

Dokuz yıllık gerçekten önemli bir deney geçirdik. Önceleri saf heyecanlarla mücadeleye atılan pek çok arkadaş, artık durumu tahlil edecek düzeye geldi. "1969 da başa güreşme" edebiyatından, böyle uydurma hedefler den "öncü müfrezeye doğru" parolası gibi, bütün gerçek sosyalistlerin kabul ettiği somut hedeflere yöneldik.

Fakat şimdi, aramızda bir takım çelişmeler var, guruplar birbirleriyle kıyasıya çatışıyor, bazı "parti yıkıcıları"ndan fırsat bulup çalışma yapılamıyor, denecektir Ama bütün bunlar sızlanmadır. Bütün bunlar gevşekliğin ve başarısızlığın ifadeleridir. Bütün bunlar karamsarlığın ve yılgınlığın işaretleridir.

Evet aramızda çelişmeler vardır. Fakat çelişmeleri ve çatışmaları birliğe inkılâp ettirmek gerekiyor. "Parti yıkıcılığı" meselesine gelince; gerçekte, bütün karamsarlar, yılgınlar parti yıkıcısıdırlar. Deneyimiz bize, kendimizi partizan haline getirme mücadelesine girmeden öncü müfrezenin esas malzemesini yaratamıyacağımızı öğretti. Elbette, partizan olmak öz örgütü gerçekleştirme mücadelesi sürecinde, militanca çalışmalarımız sonucu kavuşacağımız bir niteliktir.

İŞTE PARTİZAN BUNUN İÇİN ÇIKIYOR

HAYKIRALIM ! YAŞASIN SOSYALİZMİN YÜCE ÜLKÜSÜ

PARTİZAN

PARTİZAN - ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR-KURUCULAR ADINA SAHİBİ: Mehmet SARISÖZEN-SORUMLU MÜDÜRÜ: Güray Tekin ÖZ-YÖNETİM YERİ: Tavşantaşı, Sekbanbaşı Sok. No 9 BEYAZIT- SAYI: 1

1-15 MAYIS 1970 Fiatı: 50 Kr.

OLAYLAR

I MAYIS

19. Yüzyılın ikinci yarısında dünyanın her yerinde olduğu gibi ABD'de de pek çok işçi hareketleri olmuştur. Özellikle 1800 yıllarından sonra Amerika kıtasındaki işçiler yiğit mücadeleleri ile Amerikan burjuvazisini oldukça sarsmışlardı. İşte bu mücadelelerin en önemlisi, işçi sınıfı tarihinde I MAYIS Bayramı olarak kutlanan Şikago'lu işçilerin I Mayıs 1884 deki direnişleridir.

Bu direniş 80 bin işçinin ilk güçlü "GENEL GREVİ"dir. Grevin nedeni iş gününün 8 saate indirilmesi ve iş güvenliğinin sağlanması idi. İşçiler grevi boykotlarla desteklediler. 3 Mayıs günü grevi desteklemek için bir miting düzenlendi. Polis provokasyonu sonucu çatışma çıktı, bir polis öldü. Pek çok işçi tutuklandı. 7 işçi idam edildi.

Bu mücadele sonucu işçiler bir şeyi çok iyi öğrendiler: Mücadele için BİRLEŞMEK. Dünya işçilerinin birliği her çeşit baskı ve zulme rağmen her geçen gün büyümekte ve güçlenmektedir. Şüphesizki bundan böyle de sürüp gidecektir. İşçi sınıfı birleşip örgütlenerek saflarını çelikleştirecek ve nihai hedef SOSYALİZMİ gerçekleştirene kadar burjuvaziye, emperyalizme ve onların faşizmine karşı en önde mücadelelerini sürdürecekler dir.

YAŞASIN BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ

AMERİKAN EMPERYALİZMİ UZAK DOĞUDA YAYILMAGA ÇALIŞIYOR...

Emperyalist Amerika Güney Doğu Asya'da tezgâhlamakta olduğu oyunun yeni bir sahnesini başlatmış ve "Bölgede Barışı Korumak", ve "Ülkedeki Vatandaşların Hayatını Güvenlik altına Almak" bahanesi ile ağır silâh ve techizatı ile KAMBOÇ'a girmiştir.

Bilindiği gibi eski bir Fransız sömürgesi olan Kamboç 1954 yılında bağımsızlığına kavuşmuş ve tarafsızlığı 1954 Cenevre anlaşması ile güvenlik altına alınmıştı. Ülkeyi yönetmekte olan Prens SİHANUK Vietnam harbinin yoğunlaşması ile ülkesindeki amerikan üsleri ni kovmuş, ülkesinden geçen HO Şİ MİNH yolu vasıtası ile Kuzey Vietnam'dan Güney Vietnam Kurtuluş Cephesine silah ve malzeme taşınmasına sesini çıkartmamış, Çin Halk Cumhuriyeti ve Sovyetler birliği ile olan ilişkilerini daha iyi bir duruma sokmuştur.

Bu durumdan rahatsız olan, Güney Doğu Asyada savaşı yayarak sürdürmek amacını güden FİNANS KAPİTAL, PENT GON ve ABD yöneticileri,

Kısacası Amerikan emperyalizmi, plânlarına uygun olarak, Kamboç'taki kuklalarına bir darbe yaptırmış tarafsız yönetime son vermişti. Bu darbeden sonra başa geçen kukla yönetim ülkedeki Vietnamlı sivil azınlığa karşı katliama girişmiş ve Amerikan kuvvetlerini ülkeye davet etmeye başlamıştı. Buna karşılık, ülke dışında bulunan Prens Sihanuk da Kamboç halkına kukla yönetime ve Amerika'ya karşı silahlı direnişe çağırmıştı. Nitekim yiğit Vietnam ve Laos halklarından sonra Kamboç Halkı da emperyalizmin kuklalarına karşı örgütlenmeye ve başarılı bır direnişe girişmiştir. Kamboç halkının mücadelesi köy mitingleri şeklinde başlamış, kısa zamanda gelişerek, Halk Ordusuna mensup kuvvetler ülkenin bazı bölgelerinde kontrolü ele geçirmişler ve başkent Phnom Penh'ı kuşatmışlardır.

Vietnem'dan 150 bin askerini çekeceğini söyliyerek barışçı görünmeye çalışan ve bir süre kukla yönetimin çağrılarına kulak asmaz görünen Amerika du rumun ciddileştiğini görünce yüzündeki şirinlik maskesini atarak bütün gayrıinsaniliği ile Kamboç topraklarını işgal etmiş ve diğer ulusların bağımsızlığına en ufak bir saygı duymadığını dünya kamu oyuna bir kere daha kanıtlamıştır.

Ancak, bu olay Kamboç Halkının devrimci bilincini artıracak, silah gücü ve para gücü ile her şeyi yapabileceğini sanan Amerikan emperyalizmi Kamboç Halkının da şamarını şüphesiz yiyecektir. Güney Doğu Asya'da zafer KAHRAMAN KAMBOÇ, VİETNAM , LAOS, TAYLAND ve MALEZYA HALKLARININ olacaktır.

ÇİN HALK CUMHURİYETİ İLK UYDUSUNU ATTI

Geçtiğimiz hafta içerisinde Çin ilk uydusunu dünya etrafındaki bir yörüngeye başarıyla oturttu. Çin Halk Cumhuriyeti'nin böylece,uzaydaki başarısı yanında, güçlü roketlere de sahip olduğunu isbatlaması şüphesiz Amerikanın ilerdeki nükleer saldırı hesaplarının değişmesine yol açacak ve Amerikan emperyalizminin silâhlı gücünün kaçınılmaz çöküşünü hızlandıraçaktır.

Öte yandan, Amerika'nın salt propoganda gayesi ile düzenlediği ay uçuşundan üçüncüsü başarısızlıkla sonuçlanırken Sovyetler Birliği de Kozmoz serisinden sekiz uyduyu birden, bir roketle atmayı başarmıştır.

DOĞU HALKINA YAPILAN ZULÜM

8 Nisan 1970 tarihinde tam techizatlı jandarma ve komando birlikleri helikopterler ve topçu keşif uçaklarının desteği ile Diyarbakır'ın Silvan ilçesini kuşattılar.

Anayasaya aykırı olarak, sıkı yönetim kuralları altında bütün ilçeyi taradılar. Gerekçe silah arama ve eşkiya avı idi. Bu haber gazetelere "eşkiya avı" olarak geçti ve

Kısacası Amerikan emperyalizmi, plânlarına uygun olarak, Kamboç'taki kuklalarına bir darbe yaptırmış tarafsız yönetime son vermişti. Bu darbeden sonra başa geçen kukla yönetim ülkedeki Vietnamlı sivil azınlığa karşı katliama girişmiş ve Amerikan kuvvetlerini ülkeye davet etmeye başlamıştı. Buna karşılık, ülke dışında bulunan Prens Sihanuk da Kamboç halkına kukla yönetime ve Amerika'ya karşı silahlı direnişe çağırmıştı. Nitekim yiğit Vietnam ve Laos halklarından sonra Kamboç Halkı da emperyalizmin kuklalarına karşı örgütlenmeye ve başarılı bir direnişe girişmiştir. Kamboç halkının mücadelesi köy mitingleri şeklinde başlamış, kısa zamanda gelişerek, Halk Ordusuna mensup kuvvetler ülkenin bazı bölgelerinde kontrolü ele geçirmişler ve başkent Phnom Penh'ı kuşatmışlardır.

Vietnam'dan 150 bin askerini çekeceğini söyliyerek barışçı görünmeye çalışan ve bir süre kukla yönetimin çağrılarına kulak asmaz görünen Amerika durumun ciddileştiğini görünce yüzündeki şirinlik maskesini atarak bütün gayrıinsaniliği ile Kamboç topraklarını işgal etmiş ve diğer ulusların bağımsızlığına en ufak bir saygı duymadığını dünya kamu oyuna bir kere daha kanıtlamıştır.

Ancak, bu olay Kamboç Halkının devrimci bilincini artıracak, silah gücü ve para gücü ile her şeyi yapabileceğini sanan Amerikan emperyalizmi Kamboç Halkının da şamarını şüphesiz yiyecektir. Güney Doğu Asya'da zafer KAHRAMAN KAMBOÇ, VİETNAM , LAOS, TAYLAND ve MALEZYA HALKLARININ olacaktır.

ÇİN HALK CUMHURİYETİ İLK UYDUSUNU ATTI

Geçtiğimiz hafta içerisinde Çin ilk uydusunu dünya etrafındaki bir yörüngeye başarıyla oturttu. Çin Halk Cumhuriyeti'nin böylece, uzaydaki başarısı yanında, güçlü roketlere de sahip olduğunu isbatlaması şüphesiz Amerikanın ilerdeki nükleer saldırı hesaplarının değişmesine yol açacak ve Amerikan emperyalizminin silâhlı gücünün kaçınılmaz çöküşünü hızlandıraçaktır.

Öte yandan, Amerika'nın salt propoganda gayesi ile düzenlediği ay uçuşundan üçüncüsü başarısızlıkla sonuçlanırken Sovyetler Birliği de Kozmoz serisinden sekiz uyduyu birden, bir roketle atmayı başarmıştır.

DOĞU HALKINA YAPILAN ZULÜM

8 Nisan 1970 tarihinde tam techizatlı jandarma ve komando birlikleri helikopterler ve topçu keşif uçaklarının desteği ile Diyarbakır'ın Silvan ilçesini kuşattılar.

Anayasaya aykırı olarak, sıkıyönetim kuralları altında bütün ilçeyi taradılar. Gerekçe silah arama ve eşkiya avı idi. Bu haber gazetelere "eşkiya avı" olarak geçti ve

bir daha da üzerinde durulmadı. Gerçek ise bu değildi. Bu açıkca faşist bir baskı idi. Zira bu harekâtın sonucunda sadece Silvan'da 3144 vatandaş eşkiya diye toplandı Hesabedilirse ilçenin hemen bütün erkeklerinin toplanmış olduğu gerçeği bütün korkunçluğu ile ortaya çıkar.

Bu açık faşizmdir. Faşizm çürümüş olan burjuvazinin sınıf yönetim biçiminin en son şeklidir. Faşizm, emperyalizm bütün dünyadan sökülüp atılıncaya kadar şu yada bu ülkede şu yada bu biçimde (açık yada kapalı olarak) hükmünü icra edecektir.

Ve faşizm yurdumuzda da hükmünü icra etmektedir. Örneklerini öğrenci direnişlerinde, işçi ve köylülerin mücadelelerinde görmekteyiz. En son ve en önemli bir örneği de bugünlerde Silvan ve Batman da görülmektedir. Bu olayları bizzat Silvanlıların kaleminden öğrenelim: " Ekonomik ve sosyal bunalımın had safhaya girdiği son aylarda AP iktidarının tam bir çıkmaz içine girmesi ile memleketin her köşesinde beliren huzursuzluk karşısında iktidarın bir baskı yönetimine gittiği açıkca görülmektedir. Bu cümleden olmak üzere hükümet kararnamesi ile Güney Doğu illerimizde özel bir şekilde yetiştirilmiş helikopter ve keşif uçakları ile donatılmış ikibinin üstünde komando ve jandarma birlikleri tam bir terör havası yaratmaktadırlar. Masum insanlar, kadınlar ve genç kızlara işkence yapılmakta, yasa dışı ve izinsiz olarak mesken masuniyeti ihlâl edilerek aramalar yapılmakta ve hatta binlerce insan özel kamplara alınmaktadır. Silah toplamak bahanesi ile dayaktan geçirilen vatandaşlardan yaralananlar ve ölenler vardır."

Bu olaylar devrimciler arasında ve özellikle doğulu gençler arasında büyük tepki yaratmıştır. Devrimci Doğu Kültür Ocağı yayınladığı bir bildiri ile olayı sert bir şekilde protesto etmiş ve olay yerine bir gurup gözlemci göndermişlerdir.

Bütün bu olanlar ve olacak olanlar Orta Doğu Devrimci Çemberi içine sıkışmış olan emperyalizmin orta Doğu halklarının uyanışı karşısında uğradığı paniktendir. Ama nafile zafer HALKLARIN olacaktır.

KUNDURA EL İŞÇİLERİ SENDİKASI KURULDU..

Kundura işçileri ezici şartlar altında günde 14-16 saat tezgâh başında çalışırlar. İşyerlerinin sıhhi şartları bozuktur. Pek çoğu sigortasızdır. Kısacası iş güvenliği ve iş emniyetine sahip değildirler. Bu kötü şartlar dün de vardı, bugün de var. Fakat bugün dünden farklıdır. Bugün artık ekonomik hakları için mücadelede dünden daha bilinçlidirler. Bunun sonucu örgütlenme gereğini kavrayarak ve işçilerin birliğini bozan sahte derneklere karşı çıkarak gerçek bir sendikalaşma hareketinin içine girdiler. Ve sendikalarını kurdular. Yayınla-

dıkları bildiride şöyle diyorlar:
"...Sendikamızın etrafında birlelim. Ve haklarımızı almak için mücadele edelim. Bu sendika senin öz sendikan olacaktır. Her zaman hesap sormalısın. Zaten bizler de toplantılar yaparak sizlere hesap vereceğiz. Yaptığımız bütün işler ve hareketler için sizleri aydınlatacağız.

İlk görevimiz birleşmek ve haklarımızı almak için mücadele etmektir. YAŞASIN KUNDURA İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ...

DEVRİMCİ DOĞU KÜLTÜR OCAĞININ KONGRESİ YAPILDI

Geçmiş olduğumuz hafta içinde İstanbul Devrimci Doğu Kültür Ocağı'nın I.Dönem Kongresi yapıldı. İlgiyle izlenen kongrede,yönetim kurulu tarafından geniş kapsamlı bir tasarı sunuldu ve kabul edildi.

Yıllardır baskı ve zulüm altında inleyen bir yörenin çocukları olarak sorunlarını gerçekçi ve bilinçli olarak ele almışlardır.

Tasarılarında şöyle demektedirler:
"Geri bırakılmış ve hergün biraz daha yoksullaşan bir bölgenin, horlanan ve sürekli olarak baskı altında tutulan bir halkın çocuklarıyız. Kişi olarak kurtuluşumuzu toplumun kurtuluşunda görüyoruz. Bunu gerçekleştirece gücün bizzat halkın kendisi olduğuna da inanıyoruz. Görevimiz, halkın halkın bilinçlenmesine ve örgütlenmesine yardımcı olmaktır. Bu, işçiler ve köylülerle gerçek bağlar kurarak karşılıklı öğrenmek ve öğretmek yoluyla olabilir."
..."Çağımızın büyük savaşı ezen uluslarla ezilen ulu slar arasındadır: Bir yanda yoksul, ezik halk kitleleri,diğer yanda bunları ezen, sömüren halk düşmanları var...Bir yanda emek var karşısında sermaye... bir yanda işçiler, köylüler, toplumcu aydınlar, devrimciler (tüm mazlum dünya halkları) var, diğer yanda silâhlı, t uzaklı, kanlı emperyalizm ve onun işbirlikcileri (uşaklar) var..."

"Bugün Orta Doğuda emperyalistleri kovacak ANTİ-EMPERYALİST güçler iktidarda bulunan yada iktidara ortak olan güçler değil,EZİLEN SÖMÜRÜLEN BİR ÇOK ULUSUN-ETNİK GURUPLARIN EMEKÇİHALKLARIDIR Demek ki, anti-emperyalist kavganın ve sosyalist mücadelenin kesin başarısı, emekci halk kitlelerinin bilinçlenmesi ve örgütlenmesi ile mümkün olacaktır."

Böylece görevlerini ve hedeflerini tespit eden Devrimci Doğu Kültür Ocağı ayrıca bu noktada önemli bir uyarı yapmaktadır. "Halkların eşitliği ilkesi, vatandaşlığın eşitliği ilkesinin de temel şartıdır. Bir birlerinin varlığına, etnik özelliklerine saygılı olmadan, milliyetler meselesinde devrimci titizliği göstermeden beraber mücadele için gerekli olan güven ortamı yara-

tılamaz. "

Bültenimizin basıldığı saatlerde Ankara Devrimci Doğu Kültür Ocağı Kongresi de açılmış bulunuyor. Kendisine önemli görevler düşen yeni yönetim kurullarına başarılar dileriz.

İŞÇİ SINIFIMIZIN MÜCADELESİ GENİŞLİYOR

- İzmir Tokez'de GREV
- " Klimasan'da İŞGAL
- Anadolu Döküm'de İŞGAL
- Ferrokrom'da GREV
- Garanti Aliminyum'da İŞGAL
- Orman Tamirhanesi'nde GREV
- Çatalkaya Basımevi'nde DİRENİŞ

İZSAL'da GREV :

Maden-İş'e bağlı İzsal sayaç fabrikasında 650 işçinin bazı ekonomik ve sosyal hakları için başlattıkları grev 1 aya yakın bir süredir başarıyla devam etmektedir. İlk başta sendikaya kaydolmak isteyen işçileri işten atmak suretiyle baskı yapmağa kalkan patron bütüm işçilerin hep birlikte Maden-İş'e kaydolmaları karşısında mağlup olmuş ve işçiler demokratik ve iktisadi hakları için verdikleri mücadelede bir zafer daha kazanmışlardır. Ayrıca Profilo'dan gelen işçiler Topkapı'ya kadar bir destek yürüyüşü yapmışlardır. PARTİZAN gelecek sayılarda, İzsal işçilerinin yapısı ve genel eğilimleri hakkında daha derinlemesine bilgi verecektir.

SUNGURLAR PATLAMAYA HAZIR BİR KAZANDIR

Sungurlar Kazan Fabrikası işçileri geçtiğimiz hafta içinde ikinci defa direnişe geçmişlerdir. Patron baş temsilciyi uzaklaştırmak, Çelik-İş'e kesilen aidatı geri vermemek, daha önceki oturma hareketinde geçen sürenin parasını kesmek, işçilerin yeni girdiği Maden-İş Sendikası ile görüşmemek isteyince işçiler fabrikada fiili durum yaratmışlardır.

Fiili durumla ilgili olarak TİP Eminönü İlçesi Başkanı arkadaşımız Vahit TULİS yedi arkadaşı ile birlikte fabrikadan atılmıştır. İşçiler arasında huzursuzluk devam etmektedir.

İŞSİZLİK VE PAHALILIĞI YARATANLARA KARŞI GENEL DİRENİŞ

İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneğinin öncülüğünü yaptığı, 33 devrimci kuruluşun da katıldığı "İşsizlik ve pahalılığı yaratanlara karşı genel direniş " Haftası 4/10 Mayıs arasında olacaktır. 33 kuruluş adına Genel Direniş Komitesi yayınladığı bildiride "Türkiye'mizde işsizlik ve pahalılığı yaratanlar, Amerikan emperyalistleri veonların yerli ortaklarıdır..." "Emeği ile geçinmek zorunda olan bütün halkımızı, Amerikan emperyalizminin ve yerli ortaklarının siyasi ve iktisadi zulmüne karşı GENEL DİRENİŞE ÇAĞIRIYORUZ." demektedir. PARTİZAN bu direnişi bütün gücü ile destekler.

ŞİMDİ GÖREV ZAMANI !

Vahit TULİS
TİP Eminönü İlçe Başkanı

Partimizin Amerikan emperyalizmine ve yerli işbirlikçilerine karşı savaşı, proletaryanın sayısız kitlelerine sosyalizmin ışığını götürme görevi bugün hangi düzeydedir, hangi başarı çizgisine ulaşmıştır? Bu soruya verilecek cevap yufka yürekli, rahatına düşkün pek çok insanın canını sıkacaktır. Fakat sosyalizm davasına bütün bir hayatıyla bağlanan insanlar, şu anki başarısızlık ve örgütsüzlük halini yiğitçe göğüslerler.

Partimiz üye yapısı, örgütlenme niteliği olarak bugün devrimci görevlerini yerine getiremeyecek bir durumdadır. Diyorlar ki, partimiz kuruldu kurulalı en devrimci parti olmadı mı? Elbette partimiz en devrimci partidir ve biz bu nedenle partimizin üyeleriyiz. Fakat mevcutların içinde en iyi olmak başka şeydir, proletaryanın öncü ve örgütlü müfrezesi olmak başka şeydir. Biz de diyoruz ki, partimizi burjuva parlamentarizmine teslimiyetten kurtaralım, emperyalizmin ve işbirlikçi sınıfların baskıları karşısında gerilemekten çıkaralım. Eminönü İlçesinde çalışmalara bu yolda hız vermek şarttır. Bir yandan ideolojik çalışmamızı, diğer yandan da eylemleri yoğunlaştırırsak, öncü müfrezeye doğru üstümüze düşen görevin bir yanını başarmış oluruz. Meselâ, İlçede girişilen "Marksist Felsefe Dersleri" çalışmasına katılan arkadaşların az veya çok ideolojik düzeyini yükseltti. Öte yandan ilçeye bağlı bir kısım arkadaşların Sungurlar Kazan fabrikası işçilerini örgütlendirmek için giriştikleri eylemlerden olumlu sonuçlar alındı. Biraz gayretle civar kundura işçileriyle bağlar kurmak mümkün olacaktır. Ne var ki, ilçemizin 600 üyesine karşı ortada ancak 30-40 kişi var. 600 üyeden ancak 200'ünün adresleri belli.

Ne yapmalıyız? İlçe Yönetim Kurulu oportünist merkezci klikle parti kitlesini birbirine karıştırmayacak kadar bilinçlidir. Şuhalde ilçedeki üye arkadaşların tümüyle, bizlerle görüş ayrılığı içinde bile olsalar asgari bir beraberlik sağlıyacağımıza inanıyoruz. Hep birlikte Marksizmi öğreneceğiz. Bu bir iştir. Hep birlikte eylemlere girişeceğiz. Bu da bir iştir. Kısaca bize göre boş gevezelik iş değildir ve şimdi görev zamanıdır!

Bütün İlçe üyeleri devrimci ilkeler etrafında birleşin!

ÇAĞRI

TİP EMİNÖNÜ İLÇE YÖNETİM KURULUNDAN

BÜTÜN İLÇE YÖNETİM KURULU BAŞKANLIKLARINA...

Eminönü İlçe Yönetim Kurulu, TİP İstanbul İl Kongresi öncesinde aldığı bir karar gereği İlçe çerçevesinde ideolojik bir çalışmaya girdi ve kendi siyasi çizgisini elden geldiğince açıklığa kavuşturdu. Delegelerle birlikte kongrede izleyeceği tutumu belirledi.

TİP İstanbul İl Kongresinde; oportinizme karşı devrimcilerin birliği ilkesine, hataları düzeltmek için deerimcilerin birliği ilkesine ve Bilimsel Sosyalizmin ilkeleri temelinde devrimcilerin birliği ilkesine uygun bir tutum benimseyen ilçe delegeleri kurulumuzla birlikte şu sonuca vardı:

1- Kongrede bizce tesbit ediler üç ilkeye uygun "Devrimci Birlik" yolunda sağlıklı adımlar atılamamıştır.
2- Gerek kendi ilçemizde üyeler arasında, gerekse çeşitli ilçeler arasında henüz öncü müfrezeye yaraşır ciddi örgüt bağları yoktur ve (antagonist olmayan) ideolojik çelişmeler vardır.
3- Bu çelişmelerin giderilmesi için yoğun bir çalışma yapılmalıdır ve bu çalışma sürekli bir tartışma, karşılıklı ikna ve kendini tenkit metoduna dayandırılmalıdır. İdeolojik çelişmelerin gidrilmesi için baş vurulan çalışmalar mutlaka ilçelerin karşılıklı ortak eylemleri ile beslenmelidir. Partimizin içindeki çelişmeler teori ve pratik birliği sağlandıkça çözülecektir.

TEKLİF:

1- Bütün İlçeler kendi çerçevelerinde giriştikleri eylemlere diğer ilçeleri de katmak için çalışmalıdır. Biz Eminönü İlçesinde yapacağımız(siyasi toplantılar', bildiri dağıtımı, işçi hareketleri vs) eylemleri diğer ilçelere bildireçek ve elden geldiğince diğer ilçelerin ve ilin eylemlerine katılacağız.
2- Bütün ilçeler kendi çerçevelerinde yayınladıkları bildiri, broşür vs gibi yayınları birbirlerine iletmeli, böylece parti kitlesinin en geniş bir şekilde tartışmalara katılması sağlanmalıdır...

3- TİP İstanbul İl Yönetim Kurulunun yaptığı ilçeler arası toplantılarda, hem eylemler vehemde yayınlar konusunda ilçeler birbirlerini eleştirmeli, varsa kendi hatalarını düzeltmeli, böylece "Devrimci Birlik" yolunda tutarlı adımlar atılmalıdır.

4- TİP İstanbul İl Yönetim Kurulu İstanbul örgütünün tümüne canlılık kazandıracak olan "Devrimci Birlik" yolundaki bu teklifi dikkate almalı, çalışmaları bu doğrultuda teşvik etmelidir.

TİP
EMİNÖNÜ İLÇE YÖNETİM KURULU

TİP EMİNÖNÜ İLÇE ÜYELERİNE

1- Pazartesi günleri saat 20.oo de ilçemizde Marksist felsefe dersleri verilmektedir. Bütün üye arkadaşlar bu derslere katılmalı, ilçemizde sağlam bir ideolojik temel sağlanmalıdır.

2- a)Aidatların ödenmesi üyelik görevidir.

b)Ayrıca, İlçemizin lokâl kirası mülk sahibi tarafından artırılmış, bu nedenle ilçemiz, kirasını zorlukla karşılar olmuştur. Üye arkadaşlar tezelden bağışlarla bu durumu düzeltmelidirler.

c)Marksist felsefe derslerini teksir etmek ve PARTİZAN'A destekte bulunmak için de ilçemizin paraya ihtiyacı vardır.

3- İlçe hergün 19.30 dan sonra açıktır.

GÖREV BAŞINA...

TİP
EMİNÖNÜ İLÇE YÖNETİM KURULU

TİP

İSTANBUL İL KONGRESİ

VE TUTUMUMUZ

TİP Emimönü İlçe Yönetim Kurulunun bir kararı ile kurulan "İl Kongresi geçici komisyonu" giriştiği çalışmalar sonunda kendi siyasi çizgisini belirledi. Ve bu siyasi çizgiye uygun bir karar tasarısı hazırlayarak üyelerin açık tartışmasına sundu.

Üst üste yapılan beş toplantıdan sonra, daha da geliştirilen görüşler yazılı metinler halinde üyelere dağıtılmak ve çeşitli yayın organları temsilcilerinin de katıldığı toplantılarda tartışılmak üzere düzenlenirken, İl Kongresinin altı gün sonra yapılacağı öğrenildi. Böylece, başta Eminönü İlçesi ve bazı ilçelerin üyeleri önünde istenen ölçüde tartışılamayan karar tasarisı parti içinde(ve onunla paralel kongredeki tutum meseles) ancak daha dar bir delege topluluğu tarafından son şekline getirilebildi.

Başta izlenen amaç, yani bütün üye ve delegelerin açıkca tartışarak ortak bir tutum ve ortak bir karar tasarısına birlikte "evet" demeleri yukardaki nedenle sağlanamadı. Arkadaşlarımızın pek çoğu bu çalışmaların dışında kaldı.

Şu halde, İl kongresindeki tutum ve divana verilen karar tasarısı, Emimönü İlçesi ve bazı ilçelerden katılan delegelerin tam anlamıyla ortak bir ürünü olamamış ise, bugünkü görev "tutumumuzu" ve "Birlik İçin Karar Tasarısı"nı açıklığa kavuşturmaktır. Meseleyi yeniden tartışmaktır. Üye arkadaşlarla birbirimizi eleştirmeli, ve sabırlı bir açıklamayı yaymalıyız.

Bunun ayrıca sayısız diğer faydaları da vardır. Kongrenin hemen sonrasında bize karşı el altından yürütülen, bundan dolayı asla yüreklice olmayan yakıştırmalara, itirazlara bu vesile ile cevap da vermiş olacağız.

1- Bir takım kışiler bizim (kendi tabirlerince) "Kırmızı Aydınlığın peşine takıldığımızı" yaymaktadırlar.

2- Bir takım kişiler ise "Aren-Boran gurubuyla aynı paralele girdiğimizi" iddia etmektedirler.

3- Her iki takım birden dayanaksız laflarını açıkça değil, kulaktan kulağa iletmektedirler.

İddiaları yanlış ve bu iddialara yayma biçimleri kaba bir burjuva politikasıdır.

Biz "PARTİZAN" çıkmazdan önce bu türden kaba burjuva politikaları karşısında kendi tutumumuzu aydınlatma imkânından mahrum kaldık. Bize karşı el altından yürütülen dedikodulara ancak Eminönü İlçe Lokalinde düzenlenen bir toplantıda cevap verebildik. Şimdiye kadar bizim de görüşlerimizi yansıtmayı reddetmeyen bir dergi, Emek gurubuna yakın bazı çevrelerin etkisi ile ve Proleter Devrimci Aydınlık ve Türk Solu dergisinin yürüttüğü "İlkesiz birlik cephesine iltihak" ithamının da şartlandırması ile, tutumumuzu açıklayan ve kongreyi eleştiren bir yazımıza yer veremedi.

Böylece, TİP İstanbul İl Kongresinde iki Aydınlık gurubu dışında inandığı siyasî çizgiyi sonuna kadar savunan tek gurup olarak bizlerin mücadelesi her türlü tahrifçinin saldırısına karşı savunusuz kaldı. "PARTİZAN"ın çıkışı başlıca bu pratik kaygıya dayanıyor.

Evet, kongredeki tutumumuz neydi?

Kongredeki tutumumuz oportünizmle uzlaşmayan, kendi hatalarını ve diğer hataları eleştiren ve bilimsel sosyalizmin ilkelerine sıkıca bağlı kalan devrimci bir kararlılık olmuştur. Biz kongreye üç ilke tesbit ederek katıldık:

1. Oportünizme karşı devrimcilerin birliği ilkesi,
2. Hataları düzeltmek için devrimcilerin birliği ilkesi,
3. Bilimsel sosyalizmin ilkeleri temelinde devrimcilerin birliği ilkesi.

Bu ilkelere sadık kalarak, kongrede, bizim dışımızdaki guruplarla siyasî blok kurmak, böylece İstanbul İl Kongresini bir "yeniden bölünme" kongresi olmaktan çıkarıp, "devrimci birlik"yolunda adım atan bir kongre niteliğine kavuşturmak taktik hedef olarak önceden tesbit edilmişti.

ÜÇ İLKE AÇISINDAN KONGRE

Sosyalist politika alanını ahıra çeviren oportünizm, bir de bu alanı temizlemenin yollarını ciddî olarak tesbit edemeyen bazı "devrimciler", kongrede bizim tutumumuzu "kararsızlık", "sallantılılık", "kaypaklık", "Küçük burjuva politika oyunculuğu" gibi lâflarla, hem de el altından karalamaya çalışmaktadır.

Gerçek ise bunun tam aksidir. Biz kongre öncesinde kabul ettiğimiz üç ilkeye bütün kongre boyunca sadık kaldık ve başkalarını da gücümüz yettiği kadar bu ilkelere uymaya çağırdık. Hiç kimse bizim kendi ilkelerimize ihanet ettiğimizi söyliyememiştir, hiç değilse açıkça söyliyememiştir. Ve şimdi göstereceğiz ki, bunu başaramıyacaklardır.

Oportünizme Karşı Devrimcilerin Birliği İlkesi ve Tututumumuz

Partimizde iki siyasî çizgi vardır. Birincisi küçük burjuva sosyalizmin, ikincisi proletarya sosyalizminin siyasî çizgisi. Birincisi istisnasız oportünist bir çizgi ise, diğeri içinde sapma eğilimlerini de taşıyan, eski veya yeni hataları da barındıran, fakat genel olarak devrimci bir çizgidir.

Bugün devrimci siyasî çizginin içinde beliren (karşılıklı hatalı tutum ve görüşlerin doğurduğu) guruplaşmaların yarattığı dağınıklık her türlü oportünizme karşı mücadeleyi zorlaştırmaktadır. Bu açıdan oportünizme karşı devrimcilerin birliği derhal sağlanması gereken bir mesele olarak önümüzde durmaktadır.

Fakat birlik, bir guruba "oportünist", diğer bir guruba "devrimci" demekle sağlanmaz. Önemli olan oportünizme karşı hangi esaslar dahilinde mü-

cadele edeceğimizi tayin etmek ve bu konuda birleşmektir.

Biz, her önüne gelenin diğerini oportünistlikle suçladığı, gittikçe yozlaşan bir politik ortamda çalışıyoruz. Bu yozlaşmayı engellemek oportünizme karşı etkili bir mücadeleyi örgütlendirmek için aşağıdaki esasları tayin ettik:

I. "Sınıf mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olan oportünizmle mücadele (bugün için) aşağıdaki dört noktaya uyulduğu takdirde doğru ve yararli olacaktır:

a. Parti kitlesine saygı,

b. Tasfiye yerine ikna,

c. Kendi kendini tenkit,

d. Pratikle açıklama." (Birlik İçin Karar Tasarısı, Gerekçe, s.21)

Sınıf mücadelesi ne kadar uzun, çetin ve sabırlı bir çalışma istiyorsa oportünizmle mücadele de böylesi bir çalışma gerektirir. Sınıf mücadelesinde küçük burjuva militanın kendi başına buyruk ataklıkları nasıl zararlı ise oportünizmle mücadelede de küçük burjuva ideoloğunun her önüne gelene saldırması aynı şekilde zararlıdır.

Nereye baksa oportünizm gören, bundan dolayı paniğe kapılan, şaşkınlıkla harekette bölücülük yaratan kimseler uzun vadede proletarya sosyalizminin oportünizme karşı zaferine inanmayan kimselerdir. Böyleleri kendi yarattıkları umacıdan korkan çocuklara benzerler.

II. "Ayrıca, özel olarak işçi sınıfı mücadelesinin o günkü acil görevlerini yerine getirmemizi engelleyen oportünizmle mücadeleyi halli gereken acil meselenin ayrılmaz bir parçası saymak gerekir. Ancak özel olarak oportünizmle mücadele etmek bugün için, aşağıdaki üç noktaya uyulduğu takdirde doğru ve yararlı olacaktır:

a. Hatalarla oportünizmi birbirinden ayırmak,

b. Acil meselenin hallini geciktiren oportünizmle diğer sapmaları birbirinden ayırmak,

c. Dış tahriklerin de desteklediğini ve işçi sınıfı mücadelesine açıkça ihanet edenlerin dar bir çevre oluşturduğunu hesaba katarak, parti içi kitlesi ile oportünist kliği birbirinden ayırmak." (Birlik İçin Karar Tasarısı, Gerekçe, s.21-22)

rısı, Gerekçe, s. 21-22)

Acil meselenin halli ne kadar enerjik, kararlı ve uzlaşmasız bir çalışma istiyorsa, acil meselenin hallini geciktiren oportünizmle mücadelede böylesi bir çalışma gerektirir. Acil meselenin halli için verilen mücadelede küçük burjuva gevşekliği ve ürkekliği nasıl zararlı ise, acil meselenin hallini geciktiren oportünizmle mücadelede de küçük burjuva ideoloğunun tavizciliği aynı şekilde zararlıdır.

Parti içindeki acil ideolojik mücadeleyi bir bölünme kaynağı olarak kabul eden, bundan dolayı herkesi uzlaştırmaya çalışan, partimizin karşılaştığı güçlükleri görmezlikten gelen, zararlı unsurları ayıklamaktan çekinen kimseler, kısa vadede devrimci ihtiyaca uygun davranmayan ve oportüniz-

min gücünü küçümseyen kimselerdir. Böyleleri kendi yarattıkları hayalî birliğin yıkıntıları arasında kalacaklardır.

İşte oportünizme karşı mücadele anlayışımızı biz bu şekilde tayin ettik ve bütün sosyalist arkadaşlarımızı "oportünizme karşı" işte bu esaslar içinde "birliğe" çağırdık.

Evet, oportünizme karşı devrimcilerin birliği ilkesi budur. Biz kongre boyunca tutumumuzu bu ilkeyle bağdaştırdık. İlkeye ihanet etmedik.

Nitekim, kongre divan başkanlığı seçiminde, oportünizme karşı diğer gruplarla birleştik. Böylece kongre ilk ve son olarak mevcut delegelerin oy çoğunluğunun bir araya gelmesiyle seçimini yaptı. 175 delegenin birliği sağlandı. Sonraki gelişmelerde bu birlik dağıldı ve kongre yaklaşık 300 delegenin ancak 100 tanesiyle bir azınlık yönetimi seçti.

Neden? Çünkü, bizim ısrarlı birlik çağrımıza uyulmadı da ondan. Başlangıçtaki bloklaşmadan vazgeçildi de ondan. Oportünizmle mücadelenin masrı yapılması gerektiğine dair koyduğumuz esaslar çiğnendi de ondan. İkna metodu, kendi kendini tenkit metodu ve parti kitlesine saygı ilkesi bir kenara atıldı da ondan.

Kongre neden bir azınlık kongresi oldu? Çünkü devrimciliği kendi inhisarında gören bir gurup kısa vadeli, sırf kendi hizbine ait bir kazancı uzun vadede oportünizmin yok edilmesine tercih etti de ondan.

Sonuç: Bize yakıştırılan "kararsız" v.s. gibi tutum, yani bizim devrimci tutumumuz kongrede birliği sağladı. Kongre yalnızca divan başkanlığı seçiminde mevcut delegenin çoğunluğunu topladı.

Onların kendilerine yakıştırdıkları "kararlı" v.s. tutum, yani bize göre sekter ve hatalı tutum ise, kongrede birliği bozdu. Ancak bir azınlık yönetimine yol açtı.

Demek ki, biz, oportünizmle mücadelede uyacağımız ilkeleri tesbit ettik ve bu ilkelere kongrede sonuna kadar ve kararlı bir şekilde sadık kaldık.

Kendilerini "hiçbir guruba bağlı saymayan" arkadaşlara gelince, bunlar bizim oportünizmle mücadele konusunda koyduğumuz esasları görmezlikten geldiler ve bizim divan başkanlığı seçimindeki bloklaşma taktiğimizi eleştirdiler. İnanıyoruz ki, kendilerini hiçbir guruba bağlı saymayan bu arkadaşlar, içtenlikle oportünizme karşıdırlar. Öyle olmasaydı, bu arkadaşlar kendilerini oportünist merkezci klikten yana kor ve cesaretle (yanlış da olsa) savunurlardı.

Biz kongrede bu arkadaşlara umutla baktık. Onların kongredeki psikolojik gerginliğe kendilerini kaptırmayacaklarını sandık. Bizimle birlikte oportünizme karşı blok kurup kongrede faal bir çalışmaya girmelerini bekledik. Oportünizme karşı yürütülen mücadeleyi çığırından çıkaran her türlü şiddet hareketini onlarla birlikte önliyeceğimize inandık.

Yazık ki, bunların hiçbiri olmadı. Biz önceden ilân ettiğimiz şekilde oportünizme karşı mücadeleye girişir ve devrimcileri bu konuda birliğe çağırırken bu arkadaşlar ya sustular, ya da bir kısım sorumsuz militanın aptalca saldırıları karşısında geriledilerler.

Kendilerini hiçbir guruba bağlı saymadıkları halde birkaç merkezci oportünistin taktiğini güttüler. Divan başkanlığı seçiminde dokuz yıllık parti deneyinden iflas ederek çıkmış olan merkezci hizbi desteklediler. Şimdi bazı kişiler merkezci hizbin kongrede 135 delegeyle temsil edildiğini söylüyor. Bu doğru mudur? Elbette hayır!..Fakat inkâr kabul etmeyen bir gerçek varsa da, oportünizme karşı oldukları halde bu arkadaşların oportünizmi güçlendirmiş olmalarıdır.

Sonuç: Bir kaç merkezci oportünistin parti kitlesi içinde özellikle oportünizmle uzlaşmayan fakat herhangi bir gurubu da desteklemeyen arkadaşlar arasında çevirdiği manevra bütün çıplaklığı ile ortadadır. Onlar tarafsız görülen arkadaşları ~~ayartmak için bizim kararlı~~ politikamızı karartıtlar ve bizi başka gurupların kuyrukçuluğu ile ithama yeltendiler. Bunda da ~~kısmen~~ başarılı oldular. Nitekim bazı arkadaşlar bu yıkıcı propagandanın etkisi altına girmiştir.

Nevar ki, bu yolun sonu oportünizme teslimiyete gidecek, parti kitlesi bir kere daha aldatılmış olacaktır.

Kongrede tarafsız arkadaşlarımızın yeri bizim yanımız olmalıydı. Ve gerçekten de bugün pekçok devrimci parti üyesi artık durumu değerlendirmeye başlamış, oportünizmin oyunana karşı devrimci birliğin gereğini anlamıştır.

TİP İstanbul İl Kongresinde bir kaç sorumsuz sözde militanın ideolojik mücadele adı altında giriştiği şiddet hareketini bahane ederek ortaya çıkmayan oportünizmin çok küçük gurubu hezimete uğradı. Onların hezimetini hazırlayan başlıca sebeb yine kendilerinin oportünizminden başka bir şey değildir. Parti üyelerinin doğru veya yanlış bir çizgide, ama mutlaka ideolojik çalışmaya önem vermesi karşısında onlar meseleleri bir itham ve dedikodu kalabalığı arkasında küllendirmek istediler. Onlar kendilerini gizlediler. Ve parti üyelerine hiç sıkılmadan "biz de tarafsızız" dediler. Merkezci oportünizmin görüşlerini benimseyip, bunlardan hangi noktalarda ayrıldıklarını dahi belirtmeden broşür yayınladılar ve altına "bizi kim bir guruba bağlıyorsa o bizi tanımıyor demektir" şeklinde kerameti kendinden menkul lâflar yazdılar.

Elbette hiç kimse mevcut gurupların birini savunmaya zorlanamaz. Elbette diğer guruplardan ayrılığı olanların mücadelesi doğal bir neticedir. Fakat bu kişiler hem tarafsızız dediler, hem de merkezci kliğin borazanlığını yaptılar. Hem merkeze de karşıyız diye el altından lâf yaydılar, hem de merkezci oportünizme karşı en küçük bir itirazda bulunmadılar.

Onların işi gücü günlük politika yapmak ve her fırsatta adam ayartmaya

çalışmak olmuştur. Tarafsızlık pozisyonundaki arkadaşlara karşı tutumları bu anlayış içinde ilkesiz bir yanaşmadır, Samimiyetsiz bir yanaşmadır.

Sonuç: Bize yakıştırılan "Kırmızı Aydınlık Kuyrukçuluğu" lâfı oportünizme karşı kurulan devrimci birliğin karşısında bozguna uğrayan oportünist dar sanların haklı kızgınlığından başka bir gerçeklik taşımıyor. Fakat parti kitlesini şaşırtmak ve teslim almak için çirkin bir dedikodu silahı olarak kullanılıyor.

Özetle, pek çok insanın anladığı halde anlamazlıktan geldiği "oportünizme karşı birlik ilkesi" hangi pratik ihtiyacı karşılıyor? Bu ilke objektif sebeblerle dağılmış ve guruplaşmış hareketimizi öncü müfrezeye doğru yöneltmek için ilk pratik adım ihtiyacını karşılıyor.

Pek çok insanın bildiği halde bilmezlikten geldiği "kongre divan başkanlığı seçimi esnasında kurulan blok" hangi ilkeye dayanıyor? Bu blok "oportünizme karşı devrimcilerin birliği ilkesi"ne dayanıyor.

Şu halde ifade edelim: Biz, "oportünizme karşı devrimcilerin birliği ilkesi"ne uygun olarak, TİP İstanbul İl Kongresi divan başkanlığı seçiminde diğer blok kurmaya hazır olan gruplarla birleştik, ve kongrede ilk ve son çoğunluğu teşkil ettik. Bizim, üç ilkeden birincisine ait tutumumuz işte budur.

Hataları Düzeltmek İçin Devrimcilerin Birliği İlkesi ve Tutumumuz

Oportünizme karşı mücadele ediyoruz, öyleyse derhal kendi hatalarımızla ve başkalarının hataları ile de mücadele etmeliyiz. Bu konuda hiçbir liberal tutum bizim tutumumuz olamaz. Bir zamanlar oportünist merkezci kliğin "kol kırılır yen içinde" anlayışı bizimle bağdaşamaz. Neden? Çünkü, biliyoruz ki, hatalar düzeltilmezse sistemleşir ve oportünizm halini alır. Partimizin içindeki çelişmeler ancak tenkit ve kendini tenkit yoluyla, ikna metodu ile giderilir.

Parti içindeki hataların varlığı, grupların gelişme süreçleri ile izah edilebilir.

TİP kurulduğu zaman, Türkiye sosyalist hareketi yarım yüzyıllık imkânsızlık döneminden çıktı ve ilk defa, sınırlı da olsa, 1961 Anayasasının öngördüğü demokratik hak ve özgürlüklerden faydalandı. İşçi sınıfının siyasî örgütlenmesi yolunda, kitlelerle bağ kurulması yolunda ilk açık adım atıldı. Partimizin kuruluşu sosyal mücadeleler tarihimizde önemli bir yer kaplıyacaktır.

TİP'in kuruluşu Türkiye sosyalist hareketinin eski veya yeni bütün kadrolarınca benimsendi, pek çok (geçmişe dayanan) ideolojik ayrılıklara rağmen TİP çatısı etrafında birleşildi. Faşist tertiplere bir bütün halinde karşı konuldu.

İşçi sınıfının politik mücadeleye adım atması Türkiye için önemli bir gelişme olarak ortaya çıkarken, aynı şekilde 27 Mayıs küçük burjuva hareketinin açtığı bir çığırla Mısır-Cezayir v.s. sosyalizmine hayranlık duyan bir başka politik gelişme daha oldu. Bu geçmişteki "Kadro"culuğun uzantısı YÖN hareketidir. Ve işçi sınıfının kararlı mücadelesi olmadıkça daima finans kapitalin oyuncağı haline gelen şehir küçük burjuvazisinin aydın kesimleri tarafından oluşturulmuş, destek bulmuştur.

TİP içinde yer alan sosyalistlerin ideolojik olarak yetersizlikleri ve hataları bir yana, muğlâk da olsa ısrar ettikleri ortak anlayışları işçi sınıfının öncülüğü olmadan devrim yapılamayacağı noktasıdır. Gerçekten de gerek YÖN'ün ve gerekse Sosyalist (!) Kültür Derneği'nin küçük burjuva hareketlerini tek çıkar yol olarak ileri sürmesine karşı TİP şiddetli bir mücadeleye girdi. Ve Marksist-Leninist çizgiye ciddî bağlarla bağlı olmasa bile, Marksist-Leninistlerin de yapması gereken militer sosyalizm anlayışı ile, kadroculukla, sınıf açısı olmayan sözde devrimci reformizmx ile savaştı. Unutulmamalı ki, YÖN kimilerinin şimdi kemalizmin temsilcisi olarak gördüğü DEVRİM dergisi gibi, bir küçük burjuva radikalizmi anlayışı ile çıkmadı; işçi sınıfının karşısına sosyalistlik taslayarak çıktı. TİP işte bu sosyalistliğin maskesini yırtmıştır ve aynı YÖN'cüler bugün kendi sınıf yapılarına uygun gerçek nitelikleriyle DEVRİM'de yerlerini almışlardır. Küçük burjuva aydın kesiminin ideologluk görevini üstlenmiş, sosyalistlikle ilgilerini kesmişlerdir. Şunu çok iyi bilelim: Sosyalistim diyen küçük burjuva devrimcisi bizim içimizde görevli bir bözguncudur. Fakat "ben bir küçük burjuva devrimcisiyim" diyen kişi bizim dışımızdaki müttefikimizdir.

TİP hareketi, YÖN'ün ipliğini pazara çıkarmıştır, ve onu sosyal sınıflar plânında yerli yerine oturmaya zorlamıştır. (Onun devrimci mücadelede ve anti emperyalist halk cephesindeki yerini doğru tayin ettiğini elbette söyliyemeyiz).

1965 yılı ile TİP parlamentoya girdiği zaman , Türkiye sosyalist hareketinin eline ilk defa tarihî bir fırsat geçti ve bildiğimiz gibi, bu fırsat merkezci klik tarafından heba edildi. "Parlamentoya katılma" taktiği parlamentarizme, seçim öncesi ortaya atılan "anti emperyalist cephe" taktiği parlamento içi komisyon dayanışmalarına dönüşüp yozlaştı...Henüz kitlelerle bağlarını geliştirememiş olanlar, bu yolda çalışmayanlar, ideolojik sağlamığa ulaşamayanlar, parlamenter mücadele gibi hünerli burjuvazinin pek iyi bildiği bir alanda elbette yenik düşer ve parlamentarizme teslim olurlar. **Bu parlamenter, oportünist çizgiye karşı kısa zamanda devrimci yönde gelişmeye imkân taşıyan muhalefet hareketleri oluştu.**

TİP'de 1965 sonrasında sürekli boy atan parlamentarist küçük burjuva sosyalizmine karşı muhalefet hareketinin bilimsel sosyalizmin temel ilkelerini ön plâna çıkarmaktaki eksiği işçi sınıfı öncülüğü konusundaki suskunluğu bir yana, ısrar ettikleri ortak anlayışları Türkiye'nin millî demokratik dev-

rin aşamasında olduğu ve bütün ilerici hareketlerle derhal ittifak kurulması noktasıdır. Gerçekten de TİP merkezci kliği seçimlerden sonra gittikçe programını sosyalist devrimin programı olarak nitelemiş, asgarî programı azamî program gibi göstermiştir. Böylece oportünizme hızla düşüldü ve partide bu oportünizme karşı mücadele başladı.

Muhalefet hareketinin TİP merkezci kliğine karşı tutumunun bizce dikkate değer yanı, o zamanlar henüz ipliği pazara çıkarılmamış olan YÖN'cü hareketle kurduğu dayanışmadır.

Şu halde bir yanda TİP merkezci kliği burjuva parlamentarizmi ile dayanışmaya girdi ve burjuvazinin oyunana getirildi. Nitekim şimdi bu kilik her attığı adımda biraz daha hakim sınıfların mekanizmalarına daha çok bel bağlamak zorunda kalmaktadır. Burjuvazi ayaktadır ve merkezci kliği şu veya bu şekilde etkilemektedir.

Diğer yan Millî demokratik devrim strate isini benimseyen klik YÖN küçük burjuva oportünizmi ile (YÖN o sıralar sosyalizm sözünü ağzından düşürmüyordu) dayanışmaya girdi ve önemli çaptabu kliğin etkisinde kaldı. Nevar ki şimdi, artık YÖN hareketi sosyalistlerin örgütlü hareketine müdahale edemiyecek kadar açığa çıktığı için, artık ancak bir müttefik hareket durumuna yaklaştığı için, millî demokratik devrim strate isini benimseyen klik giderek bunların etkisinden kurtuldu.

Tamamen arındı mı? Hayır! Halâ geçmişteki hataların yer yer devam ettiği ortadadır. En önemlisi geçmişteki hataların kritiği yapılmamış, mahkûm edilmemiştir.

Aksine düşünseydik, şimdi sürekli bölünmeleri izah edemezdik. Partideki guruplaşmalar karşılıklı hataların mihverinde oluşmaktadır ve hatalar tasfiye edilmedikçe guruplaşmaların önü arkası alınamayacaktır.

Ne yapmalıyız? İşte kongredeki tutumumuzla hatalara karşı devrimcilerin birliği ilkesine uygun olarak bu soruya cevap araştırdık. Kuvvetli kliğin önünde boyun eğip, onun hatalarını benimsemeye kalkışmadık ve dedik ki, bizlerin ve diğer gurupların hatalarına karşı savaşalım, gurupların arasında ilk iş olarak böylesi bir birlik sağlayalım.

Gurupların hataları nelerdir, oportünizme yol açacak olan hatalar hangileridir? Bunu cevaplamak bu yazının kapsamı dışında kalır. Fakat belirtelim ki, kongrede yayınladığımız "Birlik İçin Karar Tasarısı Gerekçesi"nde hatalara değinmiştik, kongrede de bu yolda çalışmak kararındaydık.

Nevar ki, "hataları düzeltmek için devrimcilerin birliği" ancak bir tartışma içinde, tenkit ve kendini tenkit yoluyla, ikna metoduna sadık kalınarak sağlanabileceği ortada iken, kongrede büyük bir hata işlendi ve hatalara karşı mücadele ortamını yaratma konusunda iki aydınlık gurubu da

bizimle bloklaşmadı. Kongrede konuşma imkânlarımız bir önergeyle tamamen kısıtlandı. Hataları tenkit etme ve kendimizi tenkit etme imkânları ortadan kaldırıldı.

Nitekim işte bu noktadan sonra ve kongrede ideolojik mücadele ile asla bağdaşmayan, parti kitlesinin devrimci bir çizgiye getirme yolunda asla ciddî olmayan, sözde devrimci, gerçekte sorumsuzluk sonucu bir şiddet estirilmeye başlandıktan sonra, biz kongrenin tutumumuzla bağdaşmadığını söyledik. Kongrenin parti kitlesini öncü müfrezeye doğru mesafa kazandıramıyacağını, buradan bir pratik yarar çıkmayacağını belirttik. Fakat sonuna kadar "oportünizme karşı devrimci birlik" ilkesine sadık kaldık. Nezaman ki, organlara üye seçimine sıra geldi, biz hem kendi adaylarımız olmadığı için, hem de kongrede diğer guruplarla blok kurmamıza artık sebep kalmadığı için oylamaya iştirak etmedik.

Divan başkanlığı seçiminde blok kurduk. Karar tasarılarının oylanmasında kendi görüşlerimize bağımsız olarak oy verdik. Organlara üye seçiminde oylamaya katılmadık ve kongreden ayrıldık.

Biz sonuna kadar devrimci birlik için ne kadar çalıştıysak, diğer guruplar bu birlik anlayışından o kadar uzaklaştılar.

Sonuç: Biz partimizin ve gurupların gelişme doğrultusu içinde hatalar işlemiş olmalarını doğal karşıladık, fakat bu hataların derhal kitle önünde tasfiye edilmemesi halinde yeni türden oportünizmlerin ortaya çıkacağını da ifade ettik.

Parti içinde kalın hatlarıyla ortaya çıkan devrimci hareket içindeki guruplaşmaların karşılıklı yapılan hataların mihveri etrafında oluştuğunu gördük ve öncü müfrezeye doğru ilk adımı bu hataları belli bir süreç içinde yok ederek atabileceğimize işaret ettik.

Bu nedenle kongrede herhangi bir gurubu hatalarıyla benimsemedik ve bizim hatalarımızı eleştirme imkânımızı tıkamalarını "devrimci birlik" anlayışından bir uzaklaşma olarak nitelédik.

Özet: Pek çok insanın anladığı halde anlamazlıktan geldiği "hataları düzeltmek için devrimcilerin birliği ilkesi" hangi pratik ihtiyacı karşılıyor? Bu ilke, objektif olarak bölünmüş ve karşılıklı hataların mihveri etrafında guruplaşmış olan hareketimizi öncü müfrezeye doğru yöneltmek için ilk pratik adım ihtiyacını karşılıyor. Pek çok insanın bildiği halde bilmezlikten geldiği "konuşmalar bölümünde bize karşı girişilen engellemeyi eleştirmemizin" sebebi neye dayanıyor? Bu eliştiri hataları düzeltmek için devrimcilerin birliği ilkesinin kabul edilmemesi nedenine dayanıyor.

Şu halde ifade edelim: Biz "hataları düzeltmek için devrimcilerin birliği" ilkesine uygun olarak kongreden tartışma ortamını yaymasını, sınırlarını geniş tutmasını istedik ve bu isteğimizin tersine davranıldığı için parti kitlesi ikna edileceğine karşıya itildiği için böyle davrananları eleştirdik. Bizim, üç ilkeden ikincisine ait tutumumuz işte budur.

Bilimsel Sosyalizmin İlkeleri Temelinde Devrimcilerin Birliği İlkesi ve Tutumumuz

PARTİZAN'da bundan böyle sürekli ortaya konacakve savunulacak olan bilimsel sosyalizmin ilkeleri hem oportünizme karşı mücadelemizde, hem de hatalara karşı yürütüğümüz eleştirilerde tek yol göstericimizdir.

Kim bilimsel sosyalizmin ilkelerine içtenlikle bağlı ise, eninde veya sonunda proleter ideolojisinin diğer savunucularıyla birlikte ortak bir değerlendirmeye varacaktır. Oportünizme karşı mücadelemizde ve hatalara karşı eleştirilerimizde eğer yol göstericimiz bilimsel sosyalizmin ilkeleri ise şimdiki parçalanmış durumun er veya geç devrimci birlikle sonuçlanması muhakkaktır. Zamanla aynı oportünizme, aynı hatalara, aynı iddialarla karşı çıkmamız kaçınılmazdır.

İlkeler etrafında birlik soyut bir inanç konusu olmayacak, fakat sınıf mücadelesi içinde hem oportünizme hem de hatalara karşı mücadelede işte ancak bu suretle parti kitlesinin varacağı somut bir hedef olacaktır.

Sonuç: Bilimsel sosyalizmin ilkeleri temelinde birlik ilkesi iki ilkenin özünü meydana getirmektedir. Bu bakımdan, öncü müfreze yolunda atılacak olan adımlara yol gösteren rehber olacaktır.

İşte Eminönü ilçesinde yapılan toplantılarda vardığımız kongredeki tutum meselesi üç ilke açısından böyledir.

İşte kimisinin bir guruba takılmak ve kimisinin yalpalamak dediği kongredeki tutum meselesi budur.

Ne ölçüde hatalar yaptık, hangi noktalarda çözüm bulamadık? Bu ancak karşılıklı tartışmalarımızda ve pratikteki "devrimci birlik" yolunda atacağımız adımların değerlendirilmesinde ortaya çıkacaktır.

Bütün partililer soruyorlar: "Sınıf mücadelemizi nasıl yücelteceğiz?" Bu soruya şöyle cevap verdik: "Öncü müfrezeyi gerçekten yarattığımız oranda."

Bütün guruplar soruyorlar: "Öncü müfrezeyi nasıl yaratmalıyız?" Bu soruya da şöyle cevap verdik: "Sınıf mücadelesinin aleyhine olan guruplaşma sürecini lehine çevirerek...Grupların varlığını görüp, guruplaşmaların

öncü müfreze ile ortadan kalkması için arada doğru bağlantılar kurararak.. TİP etrafında devrimcilerin birliğini -oportünizme ve hatalara karşı ve bilimsel sosyalizmin ilkeleri temelinde- oluşturarak...

İşte kongrede bu anlayışa uygun davrandık ve herkesi az olan gücümüzle orantılı olarak böyle davranmaya çağırdık.

YAŞASIN PROLETARYANIN ÖNCÜ MÜFREZESİ

YAŞASIN OPORTÜNİZMLE VE BÜTÜN HATALARLA SAVAŞAN SOSYALİSTLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ !

ÜYE ARKADAŞ

PARTİZAN devrimci birlik yolunda atılmış küçük bir adımdır.

PARTİZAN'la bağ kur...

Bültenimiz adresini bildiren bütün arkadaşlara postayla gönderilecektir.

Haberleşme adresi: PARTİZAN. TİP Eminönü İlçesi, Sekbanbaşı s. Beyazıt-İstanbul.